

[Indenrigsministeren.]

det absolut fornødne, som snarest maatte gennemføres. Nu har imidlertid det ærede Udvalg under sin Behandling af Sagen taget flere andre Spørgsmaal op, derunder ogsaa Spørgsmaal, som jeg havde Lejlighed til at udtale mig om ved første Behandling, og man har formet Resultatet af sine Overvejelser i Udvalget i en ny Affattelse af Lovforslaget, en Affattelse, som jeg har kunnet tiltræde, fordi jeg anser den for at indeholde væsentlige, værdifulde Forbedringer af Loven, og en Affattelse, som det har glædet mig har kunnet finde Tilslutning fra tre Partier. Jeg kan derfor takke Udvalgets Flertal for den velvillige Behandling af Lovforslaget og den Tilslutning, der derigennem er givet til Tanker, som jeg var inde paa en Omtale af her ved Lovforslagets første Behandling, og jeg takker den ærede Ordfører (Johannes Jensen) for de Udtalelser, han her ved anden Behandling har fremsat, Udtalelser, som jeg i det store og hele kan tiltræde.

Jeg skal straks, hvad § 2 angaar, udtale som Besvarelse af et Spørgsmaal, der er stillet af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Hedegaard), at udover den Beføjelse, som i Paragraffen er givet Kommissionen til at beslutte, at ny Afstemning skal foretages der, hvor Indlemmelser nu er under Forberedelse, udvides Kommissionens Beføjelse efter den hidtil gældende Lov paa intet Punkt. At Kommissionen ved § 2, som den her er foreslaaet, faar en saadan Beføjelse, er, som det ærede 18de landstingsvalgte Medlem udtalte, en ganske naturlig Følge af, at man ved Ændringsforslagets § 1 under Nr. 2 har ændret de Vilkaar i skattemæssig Henseende, som ved Kommissionens Beslutning fremtidig kan bydes det Distrikts Beboere, som indlemmes. Der har tidligere været en Adgang til for de personlige Skatters Vedkommende at følge en Skala med Hensyn til Forhøjelse af Skatten, men ikke nogen tilsvarende med Hensyn til Lempelser. Det samme var Tilfældet for Ejendomsskatternes Vedkommende, ja, man kan sige i endnu højere Grad, og med den Beføjelse, som i Ændringsforslaget til § 1 under Nr. 2 gives Kommissionen til at aftrappe de Lempelser, som man venter ved Indlemmelsen, er det ganske naturligt, at Kommissionen faar Adgang til under disse ændrede Omstændigheder at spørge Beboerne i det Distrikt, der skal indlemmes, om de vedvarende nærer det samme Ønske, som er blevet fremført under

andre Vilkaar for Indlemmelsen. Jeg udtalte mig ved første Behandling som citeret af det ærede 18de tingvalgte Medlem. Det ærede Udvalgsflertal har valgt en lempeligere Form for Adgangen til ny Afstemning, end jeg, da jeg udtalte mig her, havde tænkt mig. Jeg er ikke utilfreds med det. Jeg tror, at den Form, man har valgt, er ganske fyldestgørende, men, som sagt, nogen Forøgelse af Kommissionens Kompetence i Sammenligning med den, den efter den hidtil gældende Lov har haft, foreligger der aldeles ikke.

Dernæst har der været talt om Bestemmelsen i § 1 under Nr. 1. Jeg forstaar, at man her spørger, om denne Bestemmelse, hvis den ophøjes til Lov, medfører, at Indlemmelsesspørgsmaal, som for Tiden er under Overvejelse, og som maa ske endog er naaet til Behandling i Kommissionen, kan kombineres med Spørgsmaal om Indlemmelse af nye Kommuner eller nye Distrikter af Kommuner. Bestemmelsen udtaler jo, at Byraadet i den Købstad, hvori et Distrikt eller en Kommune paatænkes indlemmet, uden at Byraadet er anmodet derom, kan fremsætte Begæring o. s. v. Dette Udtryk „et Distrikt eller en Kommune paatænkes indlemmet“ forstaar jeg saaledes, at Købstadskommunen paa det Tidspunkt, da Indlemmelsesspørgsmaalet rejses af et Landdistrikt og kommer til at foreligge for en Købstadkommunes Bestyrelse, kan fremføre Ønsker om andre Indlemmelser, som for Købstadskommunen maatte være Konsekvensen af, at Indlemmelsesspørgsmaalet søges fremmet. Med andre Ord, det er ikke her Meningen at lovfæste en Forhalingstaktik, hverken for stedfindende eller for kommende Indlemmelsessager; det er ikke Hensigten herigennem at give Købstadskommunens Bestyrelse Adgang til lidt efter lidt, som det nu maatte passe den, under Behandlingen af Indlemmelsessager at rejse nye Indlemmelsesspørgsmaal, og jeg skulde da ogsaa tro, at hvis en Kommunalbestyrelse i Ly af denne Bestemmelse vilde følge en saadan Taktik, saa maatte Administrationen, saa maatte Indenrigsministeren raabe stop. Thi naar det af det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) er hævdet, at naar saadanne Krav maatte blive rejst af Købstadskommunens Bestyrelse, vilde det føre til, at Kommissioner blev nedsat til Behandling af disse Spørgsmaal, er dette ikke rigtigt; det siges udtrykkelig, at dette kun skal ske, hvis Ministeren skønner, at Sagen om